

Donata Helmrich (1900-1986)

Zawód: nauczycielka języków obcych, tłumaczka

Donata Hardt rozwiedziona, matka trójki dzieci

1933: małżeństwo z Eberhardem Helmrichem

1934: narodziny wspólnej córki Corneli

Od 1933 r.: Helmrichowie pomagają żydowskim przyjaciołom

1938: podczas Nocy kryształowej ukrywają dwa małżeństwa: doktora Samolowetza i doktora Rosenfelda

1942: od jesieni Donata sprowadza Żydówki z fałszywymi dokumentami do Berlina i umieszcza je w niemieckich domach jako polskie lub ukraińskie pomoce domowe. Wszystkie te żydowskie kobiety zostały dzięki temu uratowane

1945: Eberhard i Donata rozwodzą się; Donata samotnie wychowuje dzieci. Później pracuje jako tłumaczka konferencyjna dla rządu w Bonn

1986: krótko po śmierci zostaje odznaczona jako "Sprawiedliwa wśród Narodów Świata"

W 1938 roku rodzina Altmannów musi opuścić Wiedeń wraz z dwiema córkami. Dzięki kupionym papierom Donata Helmrich sprowadza z Drohobycza do Berlina obie córki: Suzi Altmann jako Helenę Baran i jej siostrę Hansi jako Teodosię Pankiw jako ukraińskie pomoce domowe. Z listu Suzi Bezalel (z d. Altmann) do Yad Vashem (1968):

»Pomaganie komuś w ucieczce z kraju to jedno, a sprowadzanie młodego człowieka do własnej rodziny to zupełnie inna rzecz, rodziny z czwórką dzieci... Jak pani Helmrich mogła być pewna, że ja lub inne dziewczyny, które przyjęła, nie zdradzą siebie - i nie zagrożą jej i jej dzieciom? Kiedy myślę wstecz, zadaję sobie pytanie, jak mogła żyć z tą świadomością przez te wszystkie lata, aż do końca wojny.«

Źródła: Yad Vashem, rescue story 4015241; Schmalz-Jacobsen, Zwei Bäume; Sandkühler, „Endlösung“ in Galizien